

Ohjeita asiakkaille

Kirjanpitomateriaali

Kirjanpitomateriaaliin kuuluu kaikki paperit ja tiedostot, jotka syntyvät, kun asioidaan toisten yritysten, asiakkaiden, pankkien ja viranomaisten kanssa. Näitä ovat mm. käteiskuitit, kassakirja, myyntilaskukopiot, myyntireskontra, ostolaskut ja tiliotteet.

Lisäksi kirjanpitoon pitää toimittaa verottajalta tulevat asiakirjat. Näitä ovat mm. verolomakkeet, veroliput ja selvityspyynnöt.

Toimitettavien kuittien on liityttävä elinkeinotoimintaan ja tulonhankkimiseen: yrittäjä vastaa itse materiaalin asianmukaisuudesta. Jos jokin kulu on yleiseen toimintaan nähden epätavallinen, on se hyvä perustella.

Jos yrityksellä on käteistapahtumia, tulee niistä pitää kassakirjaa, joka on täytettävä päiväkohtaisesti. Käteisen rahan määrä kuukauden lopussa merkitään kassakirjaan ja kassakirja on allekirjoitettava.

Jos joku lasku on maksettu maksuhuomautuksella tai perintätoimiston kautta, täytyy kirjanpitoon aina toimittaa myös alkuperäinen lasku, josta käy ilmi, mitä on ostettu ja mikä on arvonlisäveron määrä.

Tilinpäätöstiedot

Tilinpäätöksen laatimista varten tilitoimistoon pitää toimittaa

* varasto-inventaaritiedot (hinnat ilman arvonlisäveroa, laatijan allekirjoitus)

* myyntisaamisten erittely (kaikki ne laskut, joissa on laskutettu ennen tilikauden vaihdetta myytyjä palveluita tai tuotteita)

* yrityksen pankkitileistä saldobahvistus tai tiliote

* ostovelat (kaikki ne laskut, joissa on ostettu ennen tilikauden vaihdetta hankittuja palveluita tai tuotteita riippumatta siitä, onko lasku päivätty tai maksettu päättyneen tilikauden puolella)

* lainojen saldobahvistus (pyydettyä rahoittajalta, saldobahvistuksessa tulee näkyä tilikauden päättymishetken saldo, siirtyvä korkovelka ja seuraavan vuoden maksusuunnitelman mukaiset lyhennykset)

Matkakulut

Toiminimiyrittäjän autokulujen vähennys menee seuraavanlaisesti:

* jos autolla ajetaan yli 50 % liiketoimintaan liittyviä ajoja, auto kuuluu elinkeinotoiminnan tulolähteeseen. Autoon liittyvät kulut kirjataan kirjanpitoon ja liiketoimintaan liittyvien ajojen osalta vähennetään auton todelliset kulut. Kun yksityinen liikkeen- tai ammatinharjoittaja käyttää elinkeinotulolähteeseen kuuluvaa autoa yksityisajoihin, ei yksityisajojen osuus auton kuluista ole elinkeinotulosta vähennyskelpoista menoa.

* jos autolla ajetaan alle 50 % liiketoimintaan liittyviä ajoja, saa verotuksessa vähentää joko auton

todelliset kulut (liiketoimintaan liittyvien ajojen osalta) tai verottajan vahvistaman kilometrikorvauksen mukaan lasketun laskennallisen vähennyksen

Muissa yhtiömuodoissa autokulujen vähennys menee seuraavanlaisesti:

* jos auto on yhtiön/yhtymän omistuksessa ja autolla ei ajeta lainkaan yksityisajaja, kirjanpitoon kirjataan vähennykseksi auton todelliset kulut

* jos auto on yhtiön/yhtymän omistuksessa ja autolla ajetaan yksityisajaja, kirjanpitoon kirjataan auton todelliset kulut ja lisäksi autosta täytyy käyttäjälleen kirjata autoetu palkanlaskennassa

* jos auto on yrittäjän henkilökohtaisessa omistuksessa, mutta sillä ajetaan myös liiketoimintaan liittyviä ajoja, yrittäjän on tehtävä liiketoimintaan liittyvistä ajoista matkalasku, jonka yhtiö/yhtymä maksaa yrittäjälle

- kilometrikorvauksen määrä saa olla enintään 0,41 eur/km (2017) ja

kokopäivärahan 41,00 eur/pv (2017) ja

osapäivärahan 19,00 eur/pv (2017)

- yhtiön/yhtymän on lisäksi tehtävä maksetuista matkakustannusten korvauksista vuosi-ilmoitus verottajalle

Ajopäiväkirja

Jotta auton käyttöä elinkeinotoiminnassa tai yksityisajoissa voidaan seurata, ajoista on pidettävä ajopäiväkirjaa, josta pitää käydä ilmi: * ajon alkamis- ja päättymisajankohta

* ajon alkamis- ja päättymispaikka sekä tarvittaessa ajoreitti

* matkamittarin lukema ajon alkaessa ja päättyessä

* matkan pituus

* ajon tarkoitus

* auton käyttäjä

Päivärahavähennys

Jotta verotuksessa voi vähentää lisääntyneitä elantokustannuksia (=päivärahan), täytyy seuraavien ehtojen täytyä:

* Työmatkan on oltava tulonhankkimiseen tai säilyttämiseen liittyvä matka

* Työmatkan on oltava tilapäinen

* Työmatka kohdistuu tavanomaisen toiminta-alueen ulkopuolelle

* Tilapäisen työmatkan on ulotuttava 15 kilometrin päähän vakituisesta työnsuorittamispaikasta ja asunnosta (jos ne ovat eri paikat)

* Kokopäivärahan maksaminen edellyttää yli 10 tuntia kestäväää työmatkaa ja osapäivärahan yli 6 tuntia kestäväää työmatkaa

* Omalla autolla tehdyn matkan etäisyys, kesto ja kohde käyvät yleensä ilmi ajopäiväkirjasta. Jos tilapäinen työmatka on tehty muulla kuin omalla autolla, liitetään matkasta selvitys kirjanpitoon tai muistiinpanoihin.

Edustuskulut

Edustuskuluja ei ole määritelty laissa ja niiden rajaaminen markkinointi-, mainos- ja PR-menoista sekä neuvottelujen yhteydessä syntyneistä liikekustannuksista on usein ongelmallista.

Edustuskuluilla tarkoitetaan yleisesti asiakkaisiin, liiketuttaviin ja muihin verovelvollisen liiketoimintaan vaikuttaviin henkilöihin kohdistuneesta vieraanvaraisuudesta tai muusta huomaavaisuudesta aiheutuneita kustannuksia. Jokaiseen näistä tositteista pitää kirjoittaa aina tilaisuuden tarkoitus ja kaikkien tilaisuuteen osallistuneiden nimet. Edustuskulut eivät ole arvonnisäverotuksessa vähennyskelpoisia ja tuloverotuksessa niistä saa vähentää puolet.

Edustamisen tavoitteena on uusien liikesuhteiden luominen, entisten liikesuhteiden säilyttäminen ja parantaminen tai liiketoiminnan edistäminen muutoin. Edustaminen kohdistuu aina yrityksen ulkopuolisiin henkilöihin. Edustusta ovat muun muassa kestitys, erilaiset tilaisuudet, matkat ja lahjat. Kutsuvierastilaisuudet ovat pääsääntöisesti vähennyskeltvotonta edustamista. Kaikille avoimien asiakastilaisuuksien tarjoilu- ynnä muut kustannukset taas ovat vähennyskelpoisia markkinointikuluina. Mainoslahjan ja edustuslahjan eroa ei ole tarkkaan määritelty. Lähtökohtana on, että rajatulle kohderyhmälle hankitut tai saajille yksilöllisesti valitut lahjat ovat vähennyskeltvottomia edustuslahjoina, kun taas tavanomaiset mainoslahjat (markkinointilahjat) ovat vähennyskelpoisia.

Koko henkilökunnan neuvottelu- tai koulutustilaisuuden kustannukset ovat usein vähennyskelpoisia kuluja, eikä niitä voida katsoa edustuskuluiksi, koska edustuskulut kohdistuvat aina yrityksen ulkopuolisiin henkilöihin. Myös tilintarkastajien ja muiden asiantuntijoiden kanssa käytyjen neuvottelujen yhteydessä syntyneet menot ovat luonteeltaan lähinnä neuvottelukuluiksi katsottavia kokonaan vähennyskelpoisia menoja.

Työterveyshuolto

Kun yrittäjällä on palkattua työvoimaa, laki velvoittaa häntä työnantajana järjestämään palvelut työntekijöilleen. Yrittäjälle itselleen työterveyshuoltopalvelut ovat aina vapaaehtoisia. Toiminnan pitää perustua yrittäjän ja palvelujen tuottajan väliseen kirjalliseen sopimukseen ja sisällöstä laadittuun suunnitelmaan.

Verohallinnon ohjeen mukaan yrittäjän itselleen järjestämästä työterveyshuollosta aiheutuneet kustannukset voidaan vähentää elinkeinotoiminnan kuluina.

Verotuksessa voidaan vähentää se osuus työterveyshuollon kustannuksista, jota Kansaneläkelaitos ei ole korvannut.

Yrittäjän oman työterveyshuollon kustannusten vähennyskelpoisuuden edellytyksenä on, että yrittäjä tosiasiaassa työskentelee yrityksessä ja että vastaavat palvelut ovat tarjolla myös muille yrityksen työntekijöille. Yrittäjän oman työterveyshuollon kustannusten vähentäminen ei edellytä, että yrityksessä työskentelee omistajan lisäksi muita työntekijöitä. Näin ollen yksityisyrittäjä, esim. liikkeen- tai ammatinharjoittaja, voi vähentää verotuksessa omasta työterveyshuollosta aiheutuneita kustannuksia samoin edellytyksin kuin yrittäjä, jonka palveluksessa työskentelee myös ulkopuolisia työntekijöitä.

Osakeyhtiön ja henkilöyhtiön verotuksessa yrittäjän työterveyshuollon kustannukset ovat vähennyskelpoisia. Niiden maksaminen ei ole edun saaneelle osakkaalle verotettavaa tuloa, jos etuudet ovat tavanomaisia ja kohtuullisia sekä kaikkien yhtiössä työskentelevien käytettävissä.